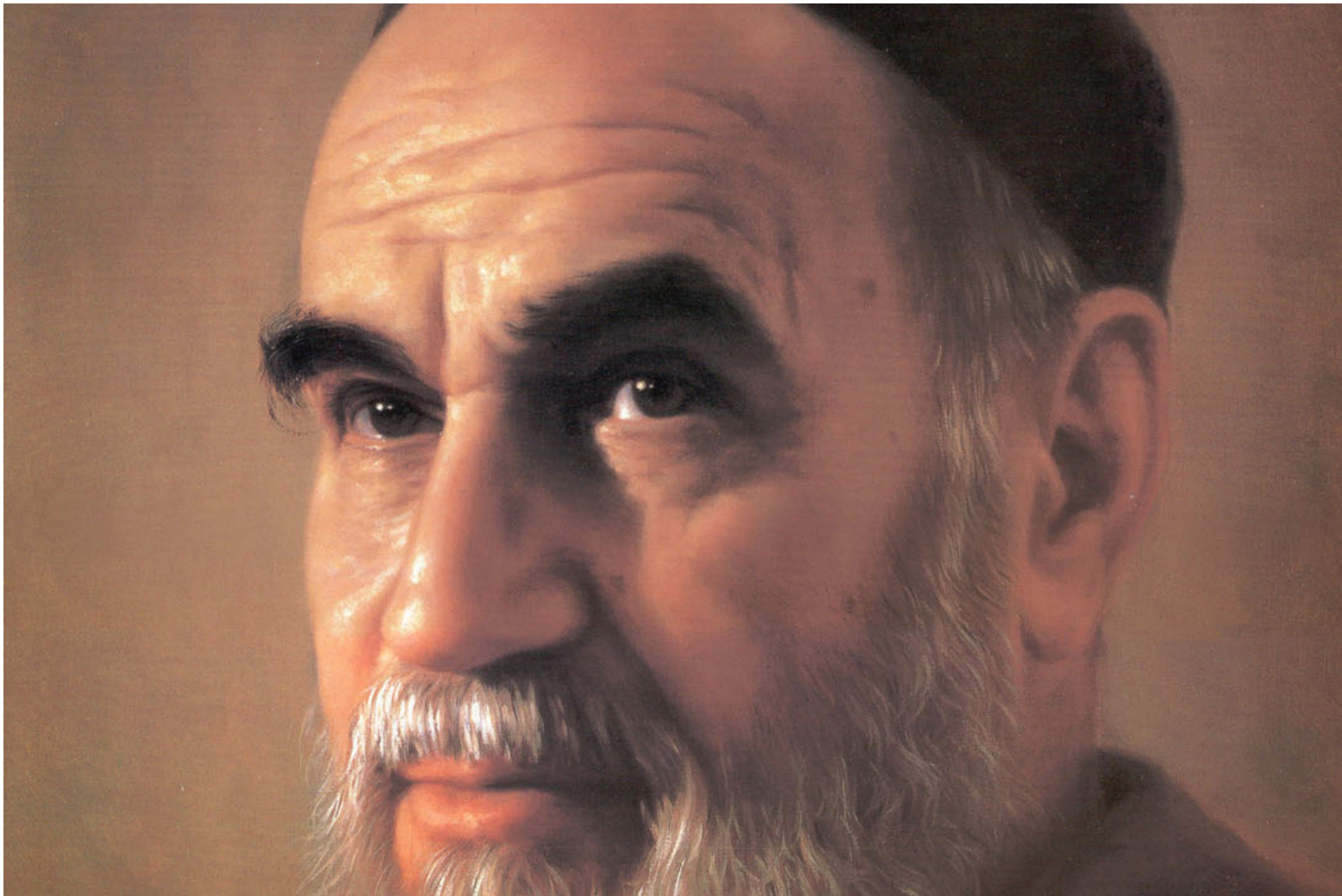

Ιούνιος 2022

IMAM KHOMEINEI

IMAMHS XOMEINI

www.iranculture.gr

Ειδικό τεύχος με αφορμή την τριακοστή τρίτη επέτειο της αποβίωσης
του Ιμάμη Χομεϊνί, Μεγάλου Ηγέτη της Ισλαμικής Επανάστασης
και Ιδρυτή της Ισλαμικής Δημοκρατίας

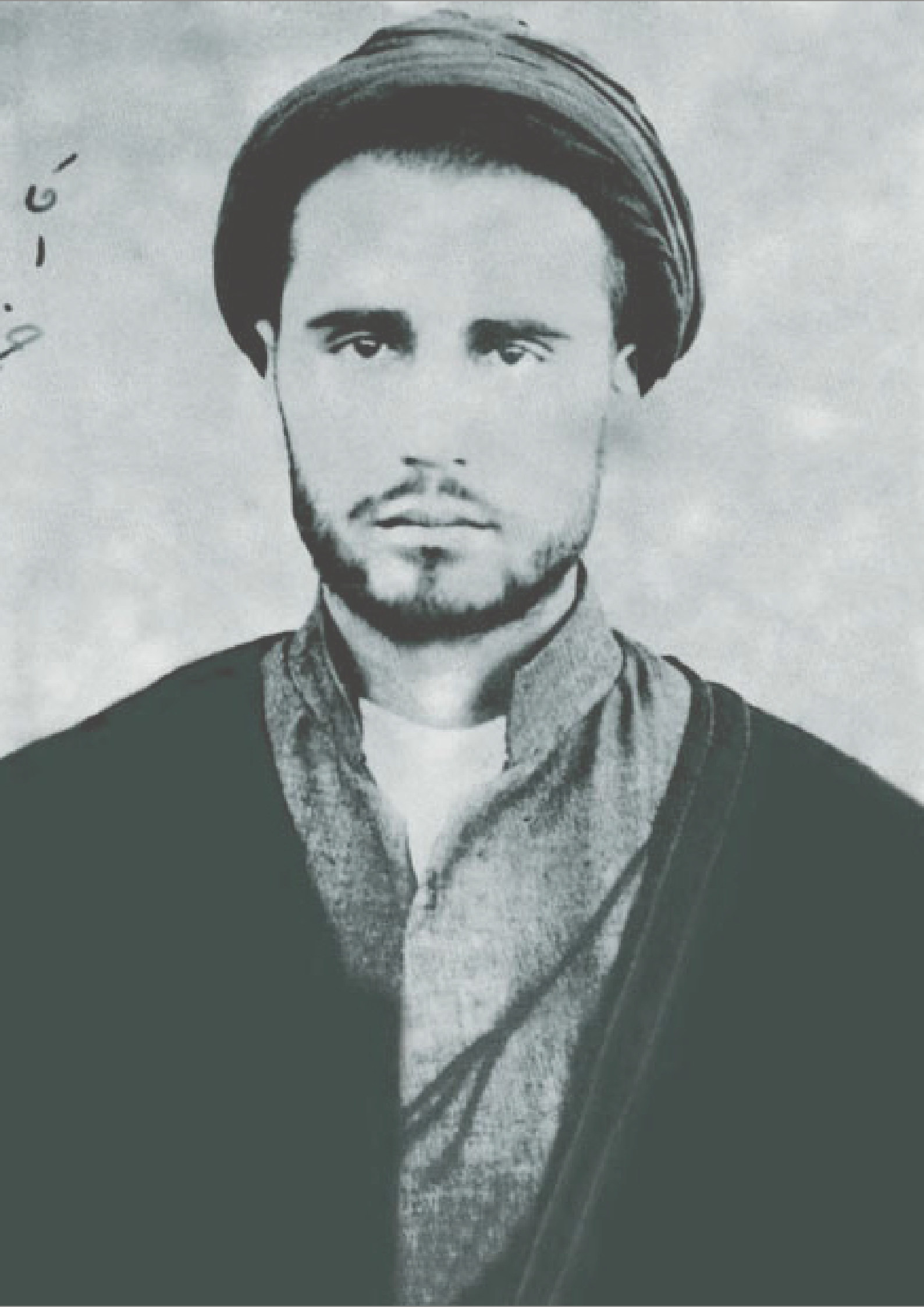
Τα περιεχόμενα

Ο ΧΟΜΕΙΝΙ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΜΕΤΕΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΠΟΛΗ ΚΟΜ	07
Ο ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΧΟΜΕΙΝΙ	08
Ο ΧΟΜΕΙΝΙ ΩΣ ΜΕΛΕΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΟΣ	09
Ο ΙΜΑΜΗΣ ΧΟΜΕΙΝΙ ΣΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΣΤΡΑ ΤΗΣ ΙΣΛΑΜΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ	10
Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΙΜΑΜΗ ΧΟΜΕΙΝΙ	12
Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΒΑΘΑΙΝΕΙ	12
ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΩΡΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΟΥ ΣΑΧΗ	13
Ο ΙΜΑΜΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΟΝ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟ	14
Η ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΟ ΜΕΤΑΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΙΡΑΝ	15
ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΘΡΗΣΚΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΧΟΜΕΙΝΙ	16
ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΜΑΜΗ	18

ΤΟΥΤΟΣ Ο ΣΩΜΑΤΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΧΗ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΖΩΗΣ	19
ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ	22
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΣΤΑΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΑΤΟΛΑΧ ΧΟΜΕΙΝΙ	26

Ο ΧΟΜΕΙΝΙ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΜΕΤΕΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΠΟΛΗ ΚΟΜ

Μέσα σ' αυτές τις αντιλαϊκές, σκοτεινές κι αβέβαιες καταστάσεις στις 20 του μήνα Σεπτέμβριου του 1902 γεννιέται από ευσεβή και πτωχή οικογένεια στο κεντρικό Ιράν ένα παιδί το οποίο είναι απόγονος της Φατιμέ (κόρης του Προφήτη του Ισλάμ), δηλαδή από μια οικογένεια που είχε αφοσιωθεί στον αγώνα του Θεού και προετοίμαζε το παιδί για τον διεθνή ρόλο τον οποίον επρόκειτο να παίξει. Το παιδί αυτό πολύ νωρίς οι ευσεβείς γονείς του το έστειλαν να σπουδάσει τις ιερές επιστήμες στην ιερή πόλη Κομ κοντά στον γιο του Αγιατολλάχ SEYYED MOSTAFA MOOSAVI ο οποίος υπήρξε σύγχρονος Αγιατολλάχ του επίσης σπουδαίου Ayatollah Mirza-Ye Shirazi. Όταν λοιπόν ο Χομεϊνί [ο Χομεϊνί το όνομα του οποίου δηλώνει την πόλη Χομείν από την οποία κατάγεται, ήταν μόλις 5 μηνών όταν ο πατέρας του δολοφονήθηκε καθ' οδόν προς την πόλη Αράκ από πράκτορες του καθεστώτος. Οι δολοφόνοι δεν συνελήφθηκαν ποτέ, το έγκλημα έμεινε ατιμώρητο] ολοκλήρωσε το αναλυτικό πρόγραμμα των τακτικών μαθημάτων στην Ισλαμική Θεολογία με άριστες επιδόσεις αναχώρησε για την πόλη NAJAF του Ιράκ για να συνεχίσει τις σπουδές του στην Ισλαμική Φιλοσοφία και το Ισλαμικό Δίκαιο. Απεφοίτησε και από εκεί έχοντας την πολυπόθητη άδεια πουτου έδινε το δικαίωμα να ασκεί το λειτούργημα του Δικαστή Ιερών Υποθέσεων, όπως θα λέγαμε (Κανονικό Δίκαιο).

Ο ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΧΟΜΕΙΝΙ

Αφού είδαμε παραπάνω ότι ο μακαριστός Αγιατολλάχ SEYYED MOSTAFA MOOSAVI είχε οργανώσει τους Ιρανούς εργάτες καπνού κατά των εκμεταλλευτικών Βρετανικών συμφερόντων, όπου σπούδασε ο γιος του, συνέχισε τον θρησκευτικό και οικονομικοπολιτικό του αγώνα ενάντια στα αγγλικά συμφέροντα. Αποτέλεσμα του αγώνα του; Επλήγησαν καίρια τα Αγγλικά συμφέροντα στο εμπόριο καπνού [Σημείωση Μεταφραστή : όπως σήμερα τα Αμερικανικά συμφέροντα του όπιου στο Αφγανιστάν], οι πολιτικοί αντίπαλοί του τον έβαλαν στο μάτι και με την εντολή του Βρετανικού Αποικιοκρατικού Κυκλώνα τον σκότωσαν σε ένα υποτιθέμενο τροχαίο ατύχημα!! Και ήταν τότε ο Ruhollah KHOMEINI μόλις πέντε μηνών κατά τη δολοφονία του πατέρα του. Άρα μεγάλωσε ορφανό το νέο παιδί υπό αστυνομική παρακολούθηση των Βρετανικών Αποικιοκρατικών Αρχών. Για τους συμπατριώτες του οι προσδοκίες ήταν μεγάλες και περίμεναν ότι ο άξιος διάδοχος του πατέρα του μια μέρα θα έπαιρνε από τους τυραννοδυνάστες του λαού του το αίμα του γεννήτορά του πίσω, που υποτίθεται ότι ήταν θύμα τροχαίου ατυχήματος στο δρόμο από την Ιρανική πόλη Χομείν στην πόλη Αράκ. Η ιεροφραμελιτική οικογένεια με σύστημα και συνέπεια κυνήγησε το δολοφόνο και, για λόγους δικαιοσύνης και όχι για εκδίκηση, οδήγησε στην αγχόνη τον δοσίλογο και συνεργάτη των Αγγλοτυράννων. Έτσι, βρήκε ανάπαυση η ψυχή του θρησκευτικοκοινωνικού αγωνιστή και πατέρα του μετέπειτα ελευθερωτή από τον ζυγό του καθεστώτος του Σάχη, του Μακαριστού Αγιατολλάχ SEYYED MOSTAFA MOOSAVI. Έτσι, μεγαλώνει μέσα στην ορφάνια ο ευφυέστατος Ruhollah, όχι όμως μέσα στην κοινωνική καταφρόνια γιατί είχε αξιόλογη μάνα. Ως γόνος μεγάλης οικογένειας διακεκριμένης για αρετή και γνώση και υψηλή παράδοση παιδείας, μεγαλώνει με αφοσίωση στην πατρική πίστη και την αγωνιστική εμμονή στους λαϊκοθρησκευτικούς αγώνες (BANOO HAJAR). Βάσκανος όμως τύχη απορφανίζει το νεαρό βλαστό από τη μάνα του κι έτσι μένει πεντάρφανο παληκάρι (σε ηλικία 15 ετών) υπό τη στοργική προστασία της θείας του που ήταν και διανοούμενη ποιήτρια και συγγραφέας, τη Μακαριστή KHANOM.

Ο ΧΟΜΕΙΝΙ ΩΣ ΜΕΛΕΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΟΣ

Κατ' αρχήν όταν μιλάμε για τη λογιότητα του βιογραφούμενου Ruhollah KHOMEINI εννοούμε ότι υπήρξε εξόχου ευφήας άτομο και μελετηρός που συνδύαζε τέσσερα βασικά στοιχεία για έναν διανοούμενο.

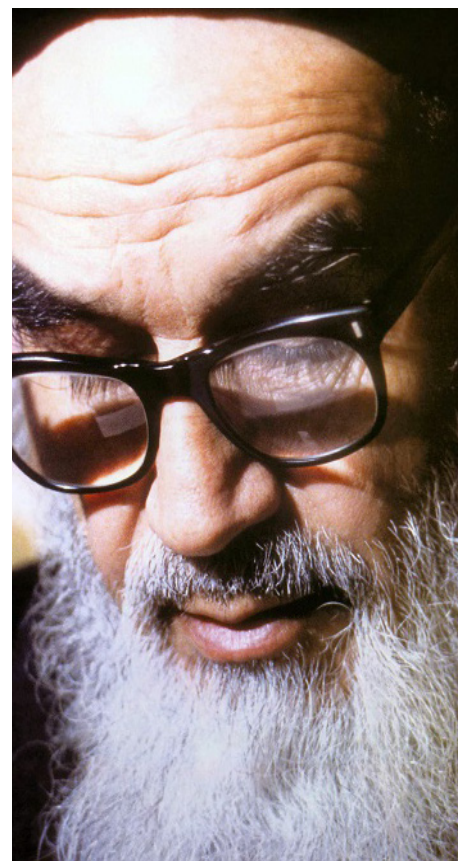
- α. Εκ γενετής φυσική και όχι επίκτητη ευφύια
- β. Αξιοσημείωτη μνήμη και κρίση
- γ. Συγκρατημένος στα αισθήματά του
- δ. Ηγετική φυσιογνωμία με κριτική σκέψη και αυτοέλεγχο στην ατομική συμπεριφορά, υπήρξε από τα πρώτα κιόλας χρόνια της ζωής του στρατευμένος στην ιερή πίστη του Ισλάμ, στοχαστής και διανοούμενος και ταυτόχρονα με ηγετικές τάσεις.

Ο ΙΜΑΜΗΣ ΧΟΜΕΙΝΙ ΣΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΣΤΡΑ ΤΗΣ ΙΣΛΑΜΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Ο Ιμάμης Χομεϊνί άνοιξε δρόμους επαναστατικής προοπτικής όχι μόνο για τον Ιρανικό λαό αλλά και για ολόκληρο τον καταπιεσμένο κόσμο. Οι επαναστατικές ρίζες του Ιμάμη ήταν βαθύτατα πολιτικές και θρησκευτικές από οικογενειακή παράδοση. Βεβαίως, οι υγιέστατες αυτές ρίζες ετράφησαν από το κοινωνικοθρησκευτικό περιβάλλον αλλά και από την περιρρέουσα κατάσταση ενός ξενόδουλου τυραννοβασιλικού καθεστώτος εντελώς ξένου προς τα Ισλαμο-ιρανικά ήθη. Η απάνθρωπη αυτή κατάσταση βρήκε τον Ιμάμη πλήρως διανοητικά και ηθικά εξοπλισμένο από την πρώτη νεότητά του και έτσι εξήλθε να αντιμετωπίσει μαχητικά τους οργανωμένους πολιτικούς, στρατιωτικούς και προπαντός αστυνομικούς με μυστικές υπηρεσίες (SAVAK) λαοκτόνους και λαοφάγους, τους γνωστούς νεκροθάφτες του Ιρανικού λαού.

Κατά τη διάρκεια των ετών 1961-1962 εμφανίστηκε μια κοινωνικοπολιτική διαμάχη ανάμεσα στους πολίτες μιας πόλης και το Δημοτικό Συμβούλιο. Ήταν μεγάλη ευκαιρία για τον Ιμάμη Χομεϊνί να εμφανιστεί ως Θρησκευτικός Ηγέτης στις ραγδαία αναπτυσσόμενες από μια στρεβλή ανάπτυξη πόλεις που γιγαντώνονταν από τη μαζική συμμετοχή και υποστήριξη του κλήρου σε ολόκληρη τη χώρα.

Και έτσι αγωνιστικά πήγε με το μέρος του πλήθους ο Χομεϊνί και ήταν τότε πολύ νεαρός ως διεκδικητής των λαϊκών συμφερόντων τα οποία καθημερινά σαν σκληροπυρηνικά βουνά υψώνονταν για να βρουν στέγη και ασφάλεια υπό τον ήλιο. Αλλά ποιο καθεστώς έπρεπε να πολεμήσει ώστε να οδηγηθεί στην πολιτικοαστυνομική κατάρρευση!!

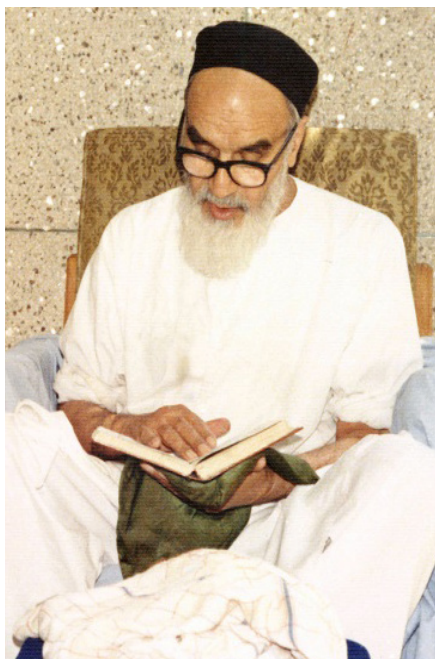
Ως εκπρόσωπος λοιπόν της μερίδας εκείνης του Ισλαμικού Ιρανικού κλήρου η οποία είχε ευαισθητοποιηθεί στα λαϊκά αιτήματα-προβλήματα τίθεται επικεφαλής ενός κληρικολαϊκού κινήματος στις 5/6/1963. Το κίνημα αυτό υπήρξε προκριματικό, δηλαδή πειραματικό του σαρωτικού λαϊκού επαναστατικού κινήματος το οποίο ακολούθησε και κατέληξε στο αποτέλεσμα της μιας μοναδικής επανάστασης, της γνωστής σήμερα με την ονομασία Ισλαμική Επανάσταση.

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΙΜΑΜΗ ΧΟΜΕΙΝΙ

Πολλοί κακεντρεχείς ψευδοπνευματικοί, όπως ψευδοπροφητικοί κληρικοί από ολόκληρο τον κόσμο ρωτούσαν υποκριτικά : Αυτός που ποζάρει για πνευματικός ηγέτης πολλών εκατομμυρίων πιστών του Αλλάχ βρίσκει χρόνο να εκτελεί τα θρησκευτικά του καθήκοντα, όπως αυτό το σημαντικότερο της ιερής Προσευχής;

Βεβαίως ΝΑΙ είναι η απάντηση. Και ιδιαίτερα εκτιμούσε την εσωτερική προσευχή, όπως λειτουργούσε με τους μεγάλους μύστες όλων των αιώνων. Προσευχή αυτοπροαίρετη ως εσωτερική του Παντοδύναμου Θεού λατρεία αλλά και εξωτερική προσευχητική πειθαρχία στο Κοράνι και την παράδοση του NAMAZ (πέντε φορές ημέρα και νύχτα). Ποιος μπορεί να λησμονήσει την απότομη διακοπή η οποία έπληξε την παγκόσμια γεωγραφική οικογένεια όταν πριν την αναχώρησή του από

το γαλλικό Neauphle-le-Château της Γαλλίας αποσύρθηκε από την παγκόσμια δημοσιογραφική σύναξη που του έπαιρνε συνέντευξη για να απαγγείλει το καθημερινό NAMAZ (προσευχή).

Επομένως ζούσε εσωτερική μυστικοπνευματική ζωή χωρίς να επιδεικνύεται σε κάποιο λόφο προσευχής ή σε κάποιο ιερό προσκύνημα “για το θεαθήναι”. Σεμνός σε όλες του τις πράξεις αλλά και στο “προσευχηθήναι”, και ο Θεός που έβλεπε ολόκληρη την ενάρετη ζωή του “εν τω κρυπτώ” του απέδιδε θείες ευλογίες και ενισχύσεις ψυχοσωματικές και θείο φωτισμό “εν τω φανερώ”.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΒΑΘΑΙΝΕΙ

Η πρώτη επέτειος της εξέγερσης του 1963 γνωστή και ως 15 KHORDAD τιμήθηκε τόσο από τον κύκλο του Ιμάμη Χομεϊνί όσο και από ολόκληρη τη θεολογική ιεράπολη της Κομ και τα περίχωρα. Η ημέρα χαρακτηρίστηκε ως ιερή ημέρα πένθους και μνήμης των θυμάτων. Επικεφαλής των εκδηλώσεων ήταν ο Αγιατολλάχ Taleqani και ο καθηγητής Mehdi Bazargan, φίλοι και υποστηρικτές του Χομεϊνί και όχι μόνο αλλά και ηγήτορες του Κινήματος των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων του Ιρανικού λαού (κίνημα ελευθερίας). Οι επικεφαλής των επετειακών εκδηλώσεων της 15 KHORDAD αφού κατηγορήθηκαν από στρατιωτικό δικαστήριο ότι αναριπίζουν επετείους μίσους καταδικάστηκαν σε πολυετείς φυλακίσεις.

Ο Χομεϊνί επέσειε απειλές και εξαπέστειλε κεραυνούς θυμού και δικαιοσύνης.

Οι δικαστές οι οποίοι αποτολμούν να καταδικάζουν με τέτοιες σκληρές και άδικες ποινές θα μας βρουν μπροστά τους άτεγκτους τιμωρούς”.

Η απειλή αυτή στάλθηκε ως κείμενο σε όλα τα τζαμιά της χώρας και διαβάστηκε στις προσευχές και στις συνάξεις της Παρασκευής, όχι για μια φορά αλλά πολλές Παρασκευές.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΩΡΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΟΥ ΣΑΧΗ
Στις 11 Φεβρουαρίου του 1979 ο αρχηγός της αεροπορίας των Ιρανικών Ενόπλων Δυνάμεων ορκίζεται αναλαμβάνοντας τα πολύ υπεύθυνα καθήκοντά του ενώπιον του αρχηγού του κράτους Ιμάμη ΧΟΜΕΙΝΙ. Το παράδειγμα του πρώτου αρχηγού της πρώτης Πολεμικής Επαναστατικής Αεροπορίας ακολούθησαν και άλλοι πρώην επιτελείς του πολύ οργανωμένου στρατού του Σάχη.

Ο Ιμάμης προσκαλούσε καθημερινά να ενταχθούν οι πρώην Σαχικοί αξιωματικοί.

Οι περισσότεροι υπάκουσαν. Όσοι όμως εμπλέκονταν σε εγκλήματα εξαφανίστηκαν χωρίς να σταματήσουν να συνωμοτούν.

Όσο περνούσαν τα εικοσιτετράωρα η επανάσταση εδραιωνόταν. Στρατόπεδα συγκεντρώσεων επαναστατών και στρατού, αστυνομικά τμήματα, λιμενικά σώματα, ένστολοι πολίτες αυτομολούσαν ατάκτως αλλά ειρηνικά στον Λαϊκό Επαναστατικό Στρατό.

Ο ΙΜΑΜΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΟΝ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Ο ρατσισμός ντύνεται πάρα πολλές φορές παραπλανητικά τα ρούχα της εθνικιστικής ιδεολογίας η οποία με τους φανατισμούς οδηγεί σε αντιθέσεις πολλαπλών καταστροφών. Με την εθνορατσιστική αποκλειστικότητα δημιουργούνται εθνοθρησκευτικά φράγματα κοινωνικού αποκλεισμού.

Αντίθετα, η οικουμενική αλήθεια της εν Θεώ πίστης όταν ακολουθείται από πάρα πολύ κόσμο αποτελεί έγκυρη απόδειξη για την ορθότητα της πίστης και την παγκόσμια αναγνώριση ενός ηθικού κανόνα. Και στο τέλος ο Θεός να προστατεύει τους λαούς της γης από εθνοκράτες και εθνοκεντρικούς δημαγωγούς πολλοί από τους οποίους είναι όργανα των σκοτεινών επιδιώξεων της καπιταλιστικής αποικιοκρατίας όπως συνέβη επί Σάχη στο Ιράν.

Η ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΟ ΜΕΤΑΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΙΡΑΝ

Δεν ήταν δυνατόν ο γυναικείος κόσμος να μην τιμηθεί δεόντως στο μεταεπαναστατικό Ιράν στα πλαίσια βεβαίως του Ισλαμικού Πολιτισμού.

Για έναν ακόμη λόγο υπήρξε επίσης οφειλόμενη τιμή και αναγνώριση στο μεταεπαναστατικό Ιράν για την προσφορά των ανώνυμων μανάδων, συζύγων, τέκνων κατά τις δύσκολες επαναστατικές ώρες και τον πόλεμο του 1980.

Για όλους αυτούς τους λόγους και επιπλέον για το ότι η Ιρανή μάνα αποτελεί την καρδιά του πολιτισμού μας, το μεταεπαναστατικό καθεστώς όχι απλά αναγνώρισε αλλά κυριολεκτικά επέβαλε:

Α. Ίση μεταχείριση στην εκπαίδευση και επιμόρφωση ανδρών και γυναικών

Β. Ίσες ευκαιρίες στην κοινωνική ανέλιξη ανδρών και γυναικών

Γ. Όχι αδικίες στη μισθοδοσία των γυναικών

Δ. Ίσα πολιτικά δικαιώματα για τις γυναίκες ως προς το εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

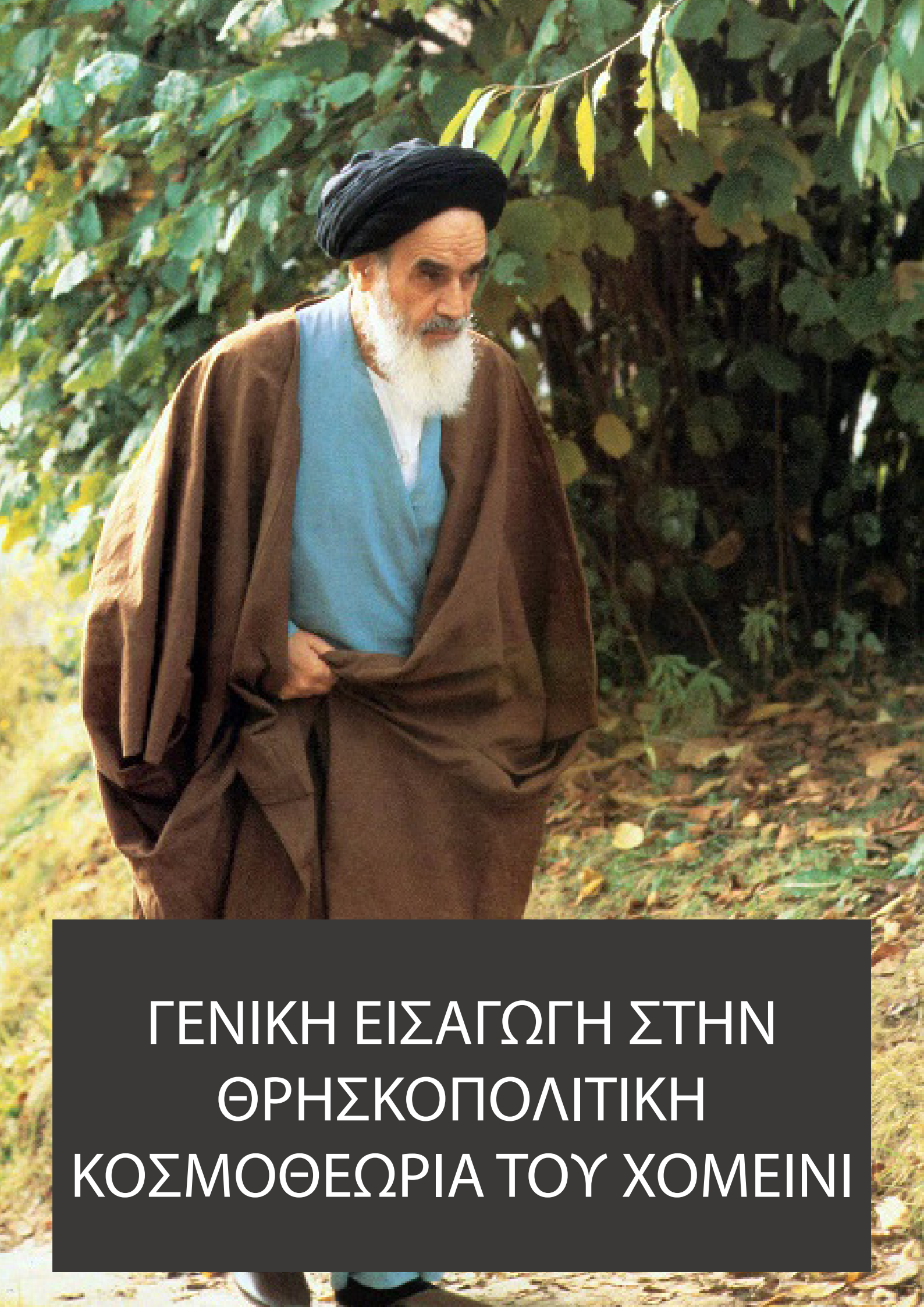
Το νεοπαγές Ισλαμικό καθεστώς; της Τεχεράνης :

α. Καταπολέμησε τη μεροκαματιάρικη δουλειά των ανήλικων κοριτσιών – μαύρη εργασία

β. Κατήργησε την παράνομη στρατηλόγηση γυναικών για εσωτερικά και εξωτερικά σκλαβοπάζαρα

γ. Κατέστησε υποχρεωτική δωδεκαετή εκπαίδευση για όλα τα παιδιά.

Τέλος δόθηκε μεγάλη προσοχή στο να μη γίνεται η γυναίκα θύμα σωματεμπόρων, ναρκοεμπόρων και άλλων σκοτεινών κυκλωμάτων τα οποία ο κλήρος μας πολεμά.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ
ΘΡΗΣΚΟΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΧΟΜΕΙΝΙ

Σαν το πολύκαρπο δέντρο που μας δίνει ζωογόνο καρποφορία και πολλές φορές μπορεί να φυλορροεί αλλά παραμένει γεμάτο καρπούς, κατά ένα παρόμοιο τρόπο, ενώ το σώμα του Χομεϊνί μαραινόταν και τροχορρούσε εξωτερικά, η εγκεφαλική ουσία του έμενε αναλλοίωτη και η σκέψη του ανθοφορούσε ιδέες και συνέχιζε να βάζει νέους στόχους παρά το προχωρημένο της ηλικίας του.

Αλλά ποιά προτεραιότητα έθετε σε αυτούς τους στόχους;

α. Η Πανισλαμική Ενότητα : Ένα όνειρο άπιαστο αφού τα θρησκοπολιτικά πάθη κόχλαζαν στην Ιρακινή Σουνιτική στρατιωτικοπολιτική ηγεσία εχθρικά διακείμενη και με πολλές προκαταλήψεις εναντίον των Σιιτών.

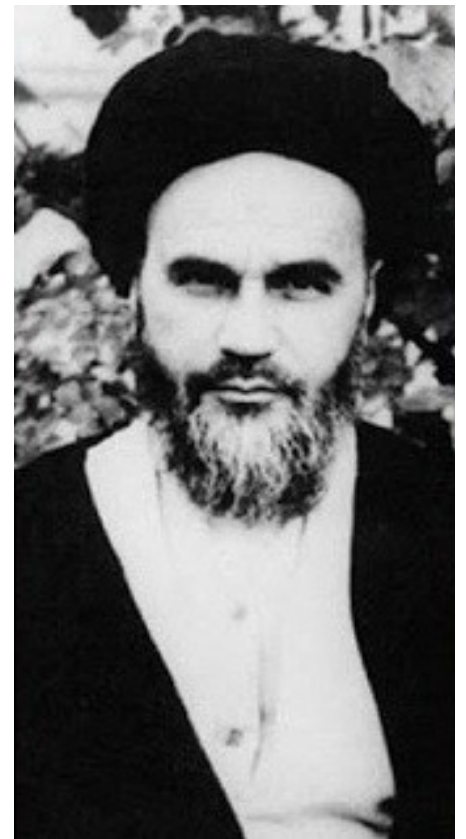
Αυτόν λοιπόν τον καταξεσκισμένο χιτώνα ήθελε εμπόνως και με συνοχή καρδιάς να συρράψει, πλην όμως ματαιοπονούσε ο ευαίσθητος Ιμάμης.

Την ενότητα αυτή δεν την ήθελε μονάχα θρησκευτική αλλά και κοινωνικοπολιτική και όχι μόνο μέσα στο Ιράν αλλά εξίσου και έξω από αυτό ως Πανισλαμική Αδελφότητα (Umma) συνεργασίας, ασφάλειας και πολιτικής ειρήνης.

Αυτήν την ενότητα θρησκοπολιτικής υφής και φύσης ήθελε να τη χρησιμοποιήσει ως κοινωνική ασπίδα ενάντια σε δύο συστήματα, του άθεου κομμουνισμού και του ιμπεριαλιστικού καπιταλισμού της υλόφρονας και μαμόφρονος Δύσης.

Γι αυτό, από τη στιγμή που ανέβηκε η Επανάσταση στην πυραμίδα της Ιρανικής εξουσίας κήρυξε ενότητα και κοινωνική συνεργασία των δύο κλάδων του Ισλάμ κατά του ξενόφερτου ιμπεριαλισμού.

ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΜΑΜΗ

Αν ρωτούσε κάποιος θρησκευτικός ερευνητής τον Ιμάμη ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΙΣΛΑΜ, η απάντηση που θα ερχόταν πρώτη σύμφωνα με τα Χομεϊνικά δεδομένα θα ήταν ότι : “Το Ισλάμ είναι η υπέρτατη μορφή του ανθρώπινου θρησκευτικού πολιτισμού”. Αυτό το γεγονός βασίζεται στη διαπίστωση ότι τόσο το Ισλάμ της πίστης όσο και της δράσης εμπεριέχει τις ακόλουθες αξίες : (α) ηθική, (β) φιλοσοφία, (γ) λατρεία σε ένα μόνο Θεό, (δ) νόμοι, (ε) πολιτιστικές αξίες, (στ) πολιτική δράση. Για τους λόγους αυτούς όλοι οι αξιόλογοι γνώστες της ιστορίας του πολιτισμού αποφαινόνται ότι το Ισλάμ ως θεωρία και προπαντός ως πράξη αποτελεί μια από τις πλέον στέρεες κολώνες του παγκόσμιου θρησκευτικού πολιτισμού.

Γι αυτό, τονίζει ο μέγας αυτός ερμηνευτής του Σιιτισμού, είναι μεγάλος ο κίνδυνος, αν δεν προσέξουμε, να αναμείξουμε το Ισλάμ με αλλότρια παγανιστικά στοιχεία και με πολυθεϊστικές αντιμονοθεϊστικές δοξασίες!!

Αυτή λοιπόν η πνευματική, θρησκευτική και πολιτική εγρήγορση η οποία εμφωλεύει στους Σίιτες αδελφούς μας στο Ιράν απετέλεσε μια αρνητική πρόκληση εναντίον του ηρωϊκού ισλαμικού λαού μας από ντόπιους τυραννικούς ηγεμόνες, από αποικιοκράτες Δύσης και Ανατολής βοηθούμενους από πολυάριθμους προδότες πεμπτοφαλαγγίτες τους οποίους βεβαίως παραδειγματικά τιμώρησε η μεγάλη Ισλαμική Επανάσταση μετά από δικαστικές διωκτικές υποθέσεις. Και τελικά δεν ήταν λίγοι εκείνοι οι προδοτικοί συνεργάτες του εχθρού κατά του λαού.

Και κάτι τελευταίο αλλά όχι ασήμαντο που αποτελεί πολύτιμο δημοκρατικό στοιχείο της ισλαμικής συμπεριφοράς είναι ότι η μεγάλη αγκαλιά του Ισλάμ εμπεριέχει Μουσουλμάνους κάθε ηλικίας, κοινωνικής προέλευσης και έθνους. Το Ισλάμ δεν είναι ρατσιστικό αλλά πολυφυλετικό.

Όλοι οι απροκατάληπτοι, οι ανιδιοτελείς, βιογράφοι και δημοσιογράφοι ομολογούν :

“Ο ΙΜΑΜΗΣ ΧΟΜΕΙΝΙ ΗΠΙΕ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΩΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΑΓΟΝΑ”

Προαισθανόμενος λοιπόν την έξοδό του από τον μάταιο τούτο κόσμο ο Πανιερώτατος Ιμάμης αυτοσυγκεντρώθηκε και αφού μίλησε με τις βαθύτερες σωματικές και ψυχικές του δυνάμεις κατέγραψε θελήματα και επιθυμίες : Το δε συγκλονιστικότερο από όλα τα κοινωνικοπνευματικά θέματα που εκθέτει η ζώσα ψυχή και συνείδηση του Ιμάμη είναι η εκζήτηση συγχώρεσης από Θεό και ανθρώπους.

“Με αναπαυμένη τη συνείδησή μου το πλοίο της ζωής μου πλησιάζει στο τελικό της λιμάνι. Πλησιάζει η ώρα να αποχωριστώ συγγενείς λατρεμένους, αφοσιωμένους συνεργάτες και πιστούς φίλους.

Στον βίο αυτό στον οποίο ουδείς αναμάρτητος έχω μικρή και μεγάλη μερίδα σφαλμάτων. Ο ελεήμων Θεός ας μη μου τα καταλογίσει την ημέρα της μεγάλης κρίσης.

Στους ανθρώπους που με αδίκησαν και με πίκραναν παρέχω εγκάρδια συγγνώμη.

Ζητώ συγγνώμη από έναν υπέροχο λαό ο οποίος μου συμπαραστάθηκε σε τραγικές ώρες, σε λύπες και χαρές, ζητώ να με συγχωρέσει για τις αθέλητες παραλείψεις μου τις οποίες δεν μπόρεσα να ξεπεράσω.

ΤΟΥΤΟΣ Ο ΣΩΜΑΤΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ...ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΧΗ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΖΩΗΣ

Η ζωή μου ξετυλίγεται μπροστά μου σαν μια ταινία.

Έκανα ό,τι μπορούσα. Δεν έμεινα ποτέ με δεμένα τα χέρια. Για πολλά να με κατηγορήσουν, ίσως και δίκαια. Όμως, για ένα πράγμα δεν μπορούν και δεν έχουν δικαίωμα να με κατηγορήσουν οι αντίπαλοί μου, ότι δεν αγωνίστηκα.

Μπροστά στο Θεό θα φωνάξω “Δημιουργέ Ουρανού και Γής, στη ζωή μου σε πολλά αστόχησα. Όμως, για το καλύτερο πάντοτε προσπάθησα!!”

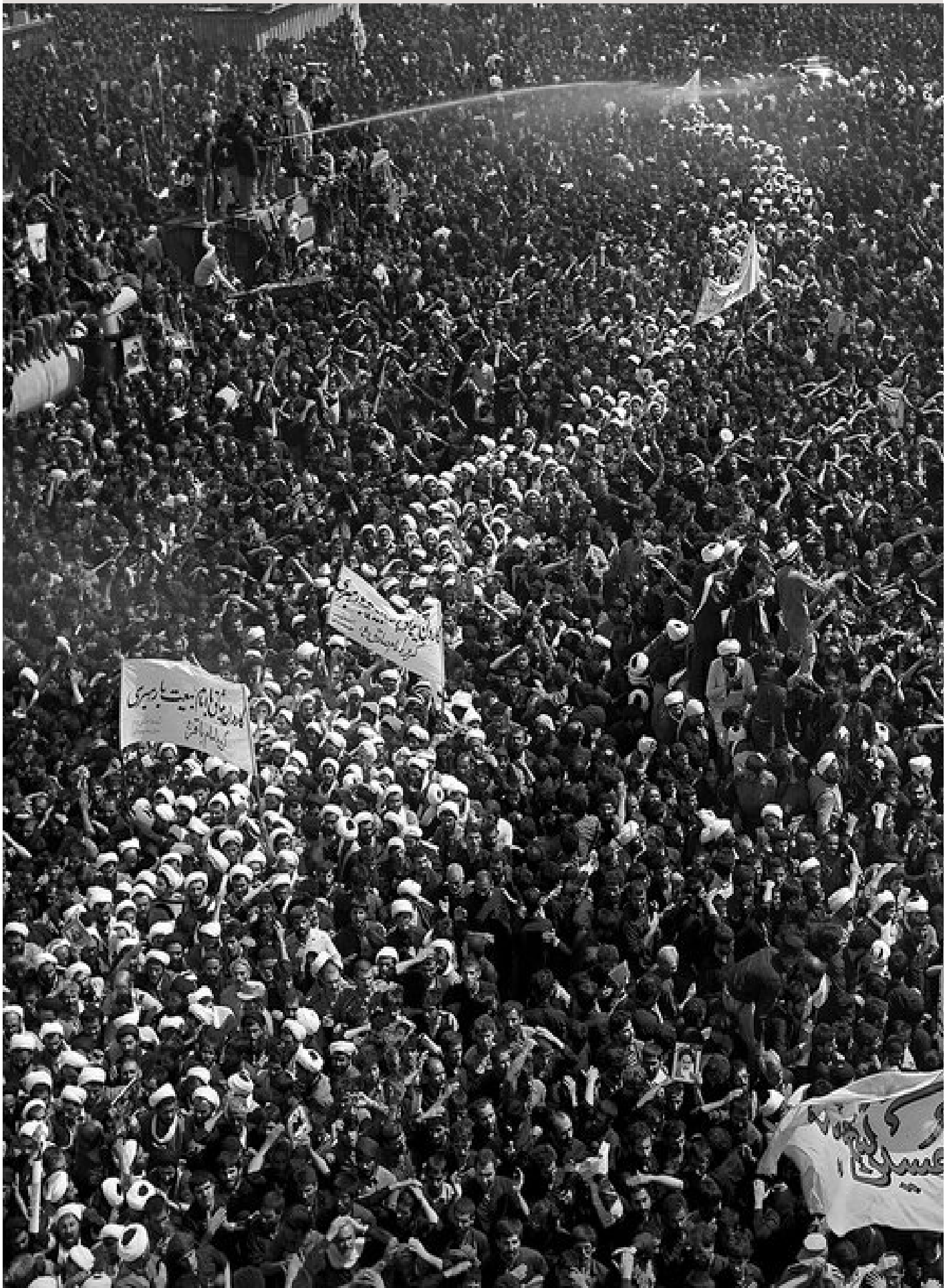
Μόλις κυκλοφόρησε το τελευταίο αυτό κείμενο της ζωής του ακούστηκαν πολλές φωνές που δεν συμφωνούσαν με το εξομολογητικό του περιεχόμενο. Βρισκόμαστε στις 13 του μήνα Khardad 1368, δηλαδή 3 Ιουνίου 1989. Οι ιατρικές ειδήσεις αναφέρουν τις δυσκολίες της διατροφής του και τα εντερικά προβλήματα με την προοδευτική αχρήστευση των λειτουργικών οργάνων εντέρων και στομάχου. Η διατροφή μη χωνευόμενη έχει εδώ και μέρες διακοπεί. Οι παλμοί της καρδιάς αδυνατίζουν. Υπάρχει φόβος ότι θα σταματήσει η καρδιακή λειτουργία η οποία υποστηρίζεται μηχανικά. Στις 3 Ιουνίου 1989 η μεγάλη επαναστατική ηγετική καρδιά σταματά τους χτύπους της και μαζί της σταματά η αναπνοή 40.000.000 Ιρανών.

Καταγάλανος έξω ο καλοκαιρινός ουρανός, μαύρες κι άραχνες οι ψυχές ακόμη και των εχθρών. Μέγα το ρήγμα στην πυραμίδα της εξουσίας. Λαϊκός θρήνος κι οδυρμός. Ο αγωνιστής του δίκαιου έφυγε, ενώθηκε με το Θεό και γι αυτό δεν πέθανε, φωνάζει τρανταχτά ο λαός του Θεού.

Άλλοι γράφουν με πηχτούς δημοσιογραφικούς τίτλους “Ο Ιμάμης δεν πέθανε, εκοιμήθη μέχρι την ημέρα της Κρίσης!”. Τι άλλο από ΑΜΗΝ εμείς προσωπικά φωνάξαμε παρόντες στην εξόδιο σεμνή και απέριττη τελετή στη διάρκεια της οποίας 12 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από ασφυξία και εκατομμύρια συνωστίστηκαν χωρίς να υπολογίζουν τη ζέστη.

Μαζί με μια ομάδα συναδέλφων θεολόγων και δημοσιογράφων ψάλαμε στην εξακολωνάτη αίθουσα (Χοσενιγιέ Ερσάντ) χωρίς τον άρχοντα οικοδεσπότη Ιμάμη Χομεϊνί.

Ο γιος του Ιμάμη Ayatollah Haji Seyyed Mostafa Khomeini, ο οποίος κατάφερε σε νεαρή ηλικία να ενταχθεί στις τάξεις των εκλεκτών επιστημόνων δολοφονήθηκε από μισθωμένους εκτελεστές του Σάχη (φθινόπωρο του 1978). Στις εκδηλώσεις που έγιναν σε ολόκληρο το Ιράν στη μνήμη του μεγάλου ήρωα, η συμμετοχή του λαού ήταν πρωτοφανής. Η δολοφονία του προκάλεσε την οργή όλων των Ιρανών πολιτών. Το γεγονός αυτό έδωσε μια νέα δυναμική στην Επανάσταση. Με ανακοίνωση που εξέδωσε τις ημέρες εκείνες ο Ιμάμης εξέπληξε τους πάντες και κέρδισε την εκτίμησή τους. Σχολίασε το θλιβερό γεγονός της δολοφονίας του γιού του “ως μια μυστική χάρη του μεγαλοδύναμου Θεού”. Το καθεστώς του Σάχη για να πλήξει το εξαιρετικά ανεπτυγμένο φρόνημα του Ιμάμη δημοσίευσε ένα άρθρο σε μια μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδα, με το οποίο λασπολογούσε τον Ιμάμη. Αυτή η άσχημη εκδίκηση του καθεστώτος προκάλεσε ταραχή στους πολίτες που

οδήγησαν στα γεγονότα της 9ης Ιανουαρίου 1978 στην πόλη Κομ. Πολλοί επιστήμονες και φοιτητές θεολογίας ήπιαν το κρασί του μαρτυρίου σε αυτά τα γεγονότα. Το αίμα αυτών των ηρώων πρόσφερε νέα δυναμική στην Επανάσταση. Άρχισαν ξανά οι εξεγέρσεις στην πόλη Κομ και τα επεισόδια επεκτάθηκαν μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα σε ολόκληρη τη χώρα. Στις επιμνημόσυνες δεήσεις που έγιναν στις 3, στις 7 και στις 40 ημέρες του θανάτου των μαρτύρων οι εξεγέρσεις επεκτάθηκαν στις πόλεις Ταυρίδα, Σιράζ, Γιαζντ, Κομ και Ισφαχάν και στις υπόλοιπες μεγάλες πόλεις κατά κύματα. Κατά τη διάρκεια αυτών των γεγονότων ο Ιμάμης Χομεϊνί με μηνύματα, ανακοινώσεις και ομιλίες του καλούσε το λαό να συνεχίσει την αντίστασή του μέχρι την ανατροπή του καθεστώτος του Σάχη και την εγκαθίδρυση ενός ισλαμικού κράτους. Οι γενναίοι επαναστάτες που ήταν έτοιμοι να δώσουν και την ψυχή τους για τον αγώνα

Εκεί έφτιαχναν αντίγραφα και τα μοίραζαν στους πιστούς. Η επανάσταση καθοδηγούνταν από έναν έμπειρο και εξουσιοδοτημένο από το λαό ηγέτη. Ο Σάχης με λυσσαλέα επιθετικότητα σκότωνε αθώους ανθρώπους αλλά τελικά δεν κατάφερε να περιορίσει την οργή του λαού και να παρεμποδίσει την Επανάσταση. Η επιβολή στρατιωτικού νόμου σε 11 νομούς, η αλλαγή του Πρωθυπουργού και άλλων ανώτατων αξιωματούχων δεν μπόρεσαν να σταματήσουν την εξέγερση που εξαπλωνόταν σαν χιονοστιβάδα. Όλα τα στρατιωτικά και πολιτικά μέτρα που έπαιρνε ο Σάχης δεν ασκούσαν καμμία επιρροή στο λαό ο οποίος έπαιρνε οδηγίες και εντολές από τον Ιμάμη και συνειδητοποιούσε πλήρως την κατάσταση.

Μετά τη βεβιασμένη συνάντηση των υπουργών εξωτερικών του Ιράν και του Ιράκ στη Νέα Υόρκη αποφασίστηκε η άμεση απομάκρυνση του Ιμάμη από το Ιράκ (φθινόπωρο 1978). Το σπίτι του Ιμάμη στην πόλη Νατζάφ περικυκλώθηκε από τους άντρες της ασφάλειας του Σαντάμ. Οι άντρες των Δυνάμεων Ασφαλείας ανακοίνωσαν στον Ιμάμη ότι θα μπορούσε να παραμείνει στο Ιράκ υπό τον όρο να αποσυρθεί από την πολιτική και να μην αναμιγνύεται στην εξέγερση. Ο Ιμάμης αρνείται αυτό τον δυσμενή όρο και δηλώνει ότι ουδέποτε θα παραιτηθεί από την πολιτική. Στις 12 Σεπτεμβρίου 1978 αναγκάζεται να εγκαταλείψει το Ιράκ μετά από 13 χρόνια εξορίας και να μεταβεί στο γειτονικό Κουβέιτ. Η κυβέρνηση του Κουβέιτ που βρισκόταν υπό την πίεση του Σάχη αρνήθηκε να του χορηγήσει άδεια εισόδου στη χώρα. Τότε ο Ιμάμης συμβουλευτήκε το γιο του και εκτιμώντας την κατάσταση που επικρατούσε στις ισλαμικές χώρες αποφάσισε να μεταβεί στο Παρίσι.

Στις 6 Οκτωβρίου φτάνει στο Παρίσι και δυο ημέρες μετά εγκαθίσταται στο σπίτι ενός Ιρανού κοντά στο Neauphle-le-Château. Όταν οι υπεύθυνοι των Ηλυσίων του μετέφεραν τους όρους που έθετε ο Πρόεδρος της Γαλλίας να παραμείνει, δηλαδή, μακριά από κάθε πολιτική δραστηριότητα, εκείνος με το γνωστό ασυμβίβαστο τρόπο του επέκρινε με σκληρή και αποκαλυπτική γλώσσα το μήνυμα του Γάλλου Προέδρου. Του υπενθύμισε ότι αυτοί οι όροι και οι προϋποθέσεις που έθετε δεν συμβαδίζουν με το δημοκρατικό ιδεώδες που πρεσβεύει η Γαλλία. Δήλωσε επίσης ότι ουδέποτε θα παραιτηθεί από τον αγώνα του ακόμα και αν χρειαστεί να μεταφέρεται αεροπορικώς από χώρα σε χώρα. Κατά τη διάρκεια της τετράμηνης παραμονής του στο Παρίσι η περιοχή Neauphle-le-Château στην οποία διέμενε μετατράπηκε στο πιο έντονο και σημαντικό ειδησεογραφικό κέντρο του κόσμου. Οι συνομιλίες που είχε με επισκέπτες που έρχονταν από όλο τον κόσμο για να τον συναντήσουν, οι αναρίθμητες συνεντεύξεις του, συνέβαλαν στη γνωστοποίηση των στόχων του για το ισλαμικό κράτος που οραματιζόταν.

Ο λαός του Ιράν κάτω από τις εύστοχες οδηγίες και τα μηνύματα του διορατικού ηγέτη του πολλαπλασίασε τη συχνότητα και τον όγκο των συγκεντρώσεων και των διαμαρτυριών του. Οι απεργίες και τα μποϊκοτάζ παρέλυσαν τις διοικητικές υπηρεσίες του καθεστώτος του Σάχη. Οι αλλαγές των Πρωθυπουργών, η ομολογία του Σάχη για λάθη που διέπραξε στο παρελθόν, η επιλογή ορισμένων γνωστών ανθρώπων του καθεστώτος ως θύματα και ο διασυρμός τους στα δικαστήρια και άλλες γελοιότητες δεν ξεγέλασαν το λαό του Ιράν. Η δύναμη των επαναστατών ισλαμιστών μεγάλωνε μέρα με τη μέρα. Την ώρα που ο ηγέτης της Επανάστασης ανακοίνωνε τα μέλη του Επαναστατικού Συμβουλίου, ο Σάχης επικαλούμενος λόγους υγείας διέφυγε από το Ιράν στις 16 Ιανουαρίου 1979. Η είδηση της διαφυγής του Σάχη προκάλεσε μεγάλη χαρά και ενίσχυσε την αποφασιστικότητα του λαού να εξαρθρώσει πλήρως το καθεστώς που είχε εγκαθιδρύσει στη χώρα. Η ανακοίνωση ότι ο Ιμάμης επιστρέφει στην πατρίδα του προκάλεσε συγκίνηση, ελπίδα και ανείπωτη χαρά στους ανθρώπους, αλλά ανησύχησε φοβερά τους εχθρούς της Επανάστασης και τους οδήγησε στη λήψη βιαστικών αποφάσεων.

Το καθεστώς που δεν ήξερε τι να κάνει, με την καθοδήγηση των ΗΠΑ, ανακοίνωσε ότι κλείνει το αεροδρόμιο της Τεχεράνης για όλες τις πτήσεις του εξωτερικού. Μετά την ανακοίνωση αυτή εκατοντάδες χιλιάδες λαού που είχαν έρθει από ολόκληρο το Ιράν για να δουν τον Ιμάμη έκαναν μεγάλες διαδηλώσεις στην πρωτεύουσα με αίτημα να ανοίξει αμέσως το αεροδρόμιο. Το καθεστώς ανήμπορο να αντιμετωπίσει την οργή του λαού αναγκάστηκε να ανοίξει το αεροδρόμιο για τις εξωτερικές πτήσεις. Έτσι, ο Ιμάμης, μετά από εξορία 14 χρόνων, επέστρεψε στην πατρίδα του την 1η Φεβρουαρίου 1979.

Το πλήθος που είχε συγκεντρωθεί στο αεροδρόμιο για να τον υποδεχτεί ήταν, όπως ομολόγησαν ξένοι ανταποκριτές, 4-5 εκατομμύρια άνθρωποι! Τέτοια συγκέντρωση δεν είχε πραγματοποιηθεί ποτέ μέχρι τότε σε κανένα μέρος του κόσμου. Ο καθοδηγητής της Ισλαμικής Επανάστασης διαφωνώντας για την επίσημη παρουσία του καθεστώτος του Σάχη ανακοίνωσε το σχηματισμό της Κυβέρνησής του στις 4 Φεβρουαρίου 1979. Διόρισε και τον Πρωθυπουργό του στον οποίον έδωσε σαφείς εντολές για την άμεση προετοιμασία δημοψηφίσματος και τη διεξαγωγή εκλογών. Στις 7 Φεβρουαρίου οι Αξιωματικοί της Αεροπορίας επισκέφτηκαν τον Ιμάμη στον μεντρεσέ των Αλεβήδων στην Τεχεράνη και του δήλωσαν την υποταγή τους. Την επομένη, αξιωματικοί της Αεροπορίας που ήταν οπαδοί της Επανάστασης, εξεγέρθηκαν στην πιο στρατηγική Βάση των Αεροπορικών Δυνάμεων. Άνδρες της Βασιλικής Φρουράς (Garde Javidan) που ανήκαν στο Σάχη επιτέθηκαν στη Βάση για να σταματήσουν την εξέγερση. Ο λαός έτρεξε να βοηθήσει τους αξιωματικούς και μέσα σε δυο μέρες κατάφερε να καταλάβει

όλα τα Αστυνομικά Τμήματα και τις δημόσιες υπηρεσίες στην Τεχεράνη. Η Στρατιωτική Διοίκηση που είχε επεκτείνει το στρατιωτικό νόμο στην Τεχεράνη με τις υποδείξεις των Αμερικανών σχεδίαζε να κάνει ένα Πραξικόπημα. Για την υλοποίηση του σχεδίου τους επέβαλαν απαγόρευση της κυκλοφορίας εκτός από τη νύχτα και την ημέρα. Η απαγόρευση θα ίσχυε από ώρα 16.00 το απόγευμα. Το σχέδιο των Αμερικανών αξιωματούχων που ήταν εγκατεστημένοι στην Τεχεράνη για τη δημιουργία Πραξικοπήματος ήταν καταδικασμένο να αποτύχει. Ο Ιμάμης εξέδωσε αμέσως μια ανακοίνωση με την οποία καλούσε το λαό να μην υπακούσει στους όρους της απαγόρευσης και να ξεχυθεί στους δρόμους. Μετά τις υποδείξεις αυτές του Ιμάμη, άντρες, γυναίκες, παιδιά, νέοι και γέροι βγήκαν στους δρόμους και άρχισαν να φτιάχνουν οχυρά στις διασταυρώσεις των δρόμων. Ο λαός κατέλαβε όλα τα τανκς και τα τεθωρακισμένα των Πραξικοπηματιών μόλις βγήκαν από τα στρατόπεδα. Η τελευταία προσπάθεια αντίστασης του τυραννικού καθεστώτος του Σάχη ναυάγησε. Τελικά, ο λαμπρός ήλιος της Επανάστασης ανέτειλε το πρωί της 11ης Φεβρουαρίου στον ουρανό της χώρας.

بسم پروردگارم قل علی هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

بسم پروردگارم

و هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

من است رضا انور و سید بزرگ دین ما علیهم هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

و هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

که خوان آن بر تمام مائمه و جد نه که آنکه است از آنجا که است و این که می بیند و می شنود

طاعت اگر کنیم متعین است و نه از آنجا که بر برتر است که است از هر کس که می بیند و می شنود

که نه در هر چه که است از هر کس که می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

بسم پروردگارم قل علی هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

و هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

بسم پروردگارم قل علی هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

و هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

و هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

بسم پروردگارم قل علی هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

و هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

و هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

بسم پروردگارم قل علی هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

و هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

و هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

بسم پروردگارم قل علی هر چه می بیند و می شنود از هر کس که می بیند و می شنود

و هر چه می بیند و می شنود

Στο όνομα του Μεγαλοδύναμου Θεού

Μετά το θάνατό μου ο Ahmad Khomeini να διαβάσει αυτή τη διαθήκη μου. Σε περίπτωση κωλύματός του να επωμιστούν αυτόν τον κόπο ο εξοχότατος Πρόεδρος της Δημοκρατίας ή ο αξιότιμος Πρόεδρος της Βουλής ή ο αξιότιμος πρόεδρος του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Σε περίπτωση κωλύματός τους να αναλάβει να εκτελέσει το βάρος αυτό ένας νομομαθής από το Συμβούλιο Προστασίας του Συντάγματος.

Μετά τον πρόλογο και τις 29 σελίδες της διαθήκης μου θέλω να υπενθυμίσω ορισμένα πράγματα :

1. Τις ημέρες αυτές που είμαι ακόμη εν ζωή μου αποδίδονται ορισμένα πράγματα και είναι πιθανόν να αυξηθούν μετά το θάνατό μου. Σας γνωρίζω ότι αυτά που μου αποδίδονται, πέρα από όσα έχω πει με την ίδια μου τη φωνή κι έχω γράψει ιδιοχείρως, τα οποία επιβεβαιώνονται από ειδικούς κι έχω αναφέρει στην τηλεόραση της Ισλαμικής Δημοκρατίας, είναι ανυπόστατα.
2. Ορισμένα άτομα τώρα που είμαι ακόμη εν ζωή ισχυρίζονται ότι έχουν γράψει εκείνα τις ανακοινώσεις μου. Αυτό το διαψεύδω κατηγορηματικά. Μέχρι σήμερα κανείς άλλος δεν ετοίμασε και δεν έγραψε τις ανακοινώσεις μου.
3. Ορισμένοι υποστηρίζουν ότι το ταξίδι μου στο Παρίσι έγινε με τη δική τους προτροπή και μεσολάβηση. Αυτό είναι ψέμα. Μετά την απαγόρευση της εισόδου μου στο Κουβέιτ συζητήσαμε με το γιο μου τον Αχμάντ και αποφασίσαμε να πάω στο Παρίσι γιατί υπήρχε το ενδεχόμενο να μη μου χορηγηθεί άδεια εισόδου στις ισλαμικές χώρες. Αυτές βρίσκονταν υπό την επιρροή του Σάχη. Στο Παρίσι δεν υπήρχε καμμία τέτοια πιθανότητα.
4. Σε όλη τη διάρκεια του κινήματος και της επανάστασης εξαιτίας της διπροσωπίας ορισμένων ανθρώπων που μου παρουσιάστηκαν ως πιστοί Μουσουλμάνοι τους επαίνεσα και τους ανέφερα μερικές φορές. Αργότερα κατάλαβα ότι ξεγελάστηκα από την αγυρτεία τους. Οι έπαινοί μου αφορούσαν την περίοδο που εμφανίζονταν αφοσιωμένοι και πιστοί στην Ισλαμική Δημοκρατία. Να μην γίνεται κατάχρηση αυτού του θέματος. Το μέτρο για κάθε άνθρωπο είναι η κατάστασή του τη συγκεκριμένη στιγμή.

Ruhollah Moosavi Khomeini